

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1723202852
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1723202852.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu Mgr. Adely Unčovskej a Mgr. Niny Dubovskej, v právnej veci žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., 2/ D. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., 3/ E. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X, XXX XX C., 4/ F. F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X, XXX XX C., 5/ F. G. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. X, XXX XX C., všetci zastúpení : Mgr. Maroš Palko, advokát, so sídlom SNP 2, 903 01 Senec, proti žalovaným: 1/ F. H. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., 2/ I. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XX, XXX XX C., 3/ E. J. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. K. XX, L., prechodne bytom C. XX, XXX XX C., zast. JUDr. Alexandra Machová, advokátka, so sídlom Mierové nám. 19, 903 01 Senec, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcov 1/ až 5/proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 08.11.2023, č.k. 9C/52/2023-45, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.
- II. Žalovaní m a j ú proti žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol a žalovaným 1/-3/ právo na náhradu trov konania nepriznal.

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil ust. § 324 ods. 1,3, § 325 ods. 2, § 326 ods. 1, 2, § 329 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Vecne rozhodnutie zdôvodnil tým, že z predložených listinných dôkazov mal za nepochybné, že susedské vzťahy medzi najmä žalobcom 4/ a žalovanou 1/ sú veľmi nepriaznivé, narušené a neštandardné. Pričom animozita je vzájomná. Vzhľadnuc však k protichodným tvrdeniam vyplývajúcim zo skutkového stavu, tak ako ho žalobcovia opísali a ako vyplýva z dôkazov, nebolo jednoznačne možno identifikovať, v čom je príčina súčasného stavu. Vo vzťahu k predloženým listinným dôkazom, že žalovaní 1/-3/ sa správajú spôsobom, ktorí narušuje osobnú integritu žalobcov 1/-5/ a to tak, že žalobcov krivo a nepravdivo vykresľujú ako osoby, ktoré ich prenasledujú, šikanujú a narušajú ich vlastnícke právo k nehnuteľnostiam a tiež nebezpečne sa im vyhrážajú, mal súd za preukázaný len „narušený vzťah“ žalobcu 4/ so žalovanou 1/ a žalovaným 3/, nie však vo vzťahu k ostatným žalobcom (1-2 a 3-5). Vo vzťahu k predloženým listinným dôkazom – podanie žalovanej 1/ na začatie trestného stíhania voči žalobcovi 4/ a žiadosť žalovanej 1/ na Úrad pre ochranu osobných údajov SR, vyhodnotil tak, že žalovaná 1/ predmetnými podaniami realizovala svoje základné práva na ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Pričom kompetentné orgány jej podania posúdili a vyhodnotili ich. Pokiaľ žalobcovia odôvodňovali návrh s poukazom na email zaslaný žalovanej treťou osobou, kde táto osoba opisuje „suseda“ žalovanej 1/ ako osobu, ktorá nie je evidentne psychicky v poriadku, ktorý znepríjemňuje život žalovanej 1/ a jej klientov, uviedol, že email je adresovaný výlučne žalovanej 1/ a nikto v ňom nie je menovaný. Nemal za preukázané, že by sa žalovaná 1/, žalovaní 2/ a 3/ správali k žalobcom 1/-5/ spôsobom, ktorého by sa mali naďalej zdržať, tak ako to žalobcovia

požadujú vo výroku III, návrhu na neodkladné opatrenie. Ako nespôsobilé preukázať tvrdenia žalobcov vyhodnotil aj kópie fotografií a kamerové záznamy, nakoľko nie je zrejme kto a kedy ich vyhotovoval, kto sa na nich nachádza a kde sú vyhotovované. Tiež nie je zrejme, ako s navrhovanými výrokmi neodkladného opatrenia súvisia fotky psa, prázdneho verejného priestranstva a prerastajúcej buriny. Čo rovnako neosvedčuje dôvodnosť a potrebu uložiť žalovaným 1/-3/ povinnosť zdržať sa vyhotovovania obrazovej a zvukovo-obrazovej dokumentácie zachytávajúcej prejavy osobnej povahy a súkromný a rodinný život žalobcov 1/-5/. Z obsahu podaní realizovaných žalovanou 1/ vyplýva, že práve žalovaná 1/ sa sťažuje na narušovanie súkromia kamerovým systémom žalobcov, teda tvrdenia zúčastnených strán sú značne rozporné a protichodné. Pokiaľ ide o výrok I, návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým má byť súdom uložený zákaz priblíženia sa žalovaných 1/-3/ k žalobcom 1/-5 /na vzdialenosť nie menej ako 5 metrov, tento žalobcovia odôvodnili tým, že účelové a klamlivé vyjadrenia zo strany žalovaných môžu vyvolať napadnutie žalobcov tak zo strany klientov veterinárnej ambulancie žalovanej 1/, ako aj akéhokoľvek iného subjektu, ktorý sa stavia na ochranu žalovaných. Pričom poukazovali na príspevok na sociálne sieti od užívateľa „Dodi Rodny“. Ak žalobcovia mienili dôvodnosť potreby neodkladnej úpravy pomerov odvodzovať od incidentu z 20.03.2021, vec bola uzavretá ako priestupok so sankciou uloženia pokuty žalovanému 3/, pričom žiadne iné konania akokoľvek fyzicky ohrozujúce žalobcu 4/ a už vôbec nie žalobcov 1/-2/ a 3/a 5/ zo strany žalovaných preukázané neboli. Mal tak za to, že zo strany klientov a ochrancov žalovaných 1/-3/ nehrozí aktuálna hrozba. Výzvu žalobca 4/, ktorý na sociálnych sieťach vyzýval, aby mu občania mesta Senec poskytli dôkazy o konaniach žalovanej 1/, nepovažoval za správnu, nakoľko tým žalobca 4/ zaťahuje do susedského konfliktu ľudí, ktorí s tým nemajú nič spoločné a na strane druhej sa vystavuje i reakciám, ktoré nemusia byť vždy pozitívne. Tak tomu bolo i v prípade užívateľa pod menom „Dodi Rodny“, ktorý odporučil žalobcovi 4/ z mesta sa odsťahovať. Toto konanie však nemá nič spoločné so správaním sa žalovaných 1/-5/ a im navrhovaným zákazom priblíženia. Mal tak za to, že žalobcovia 1/-5/ potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým by súd uložil povinnosti a zákazy navrhované žalobcami, neosvedčili, preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a žalovaným náhradu trov nepriznal, nakoľko im nevznikli.

3. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. f) až písm. h) CSP. Majúc za to, že uznesenie súdu prvej inštancie je v celom rozsahu arbitrárne, nezákonné, svojvoľné, nespravodlivé a zmätočné. Poukázali na to, žalovaná 1/ je výlučnou vlastníčkou susednej nehnuteľnosti, ktorú jej darovali jej rodičia v roku 2006. V rámci vykonanej zmeny v užívaní danej stavby žalovaná 1/ začala v priamom susedstve žalobcov vykonávať činnosť veterinárnej lekárky, ktorú im žiadnym spôsobom neoznámila. Po otvorení prevádzky veterinárnej ambulancie žalovaná 1/ počas operačného zákroku zistila technický problém na elektrickom zariadení, a teda bez akéhokoľvek objednania zazvonila žalobcovi 1/ (povolaním elektroinštalatér) s naliehaním, že vykonáva operačný zákrok ale nemá k dispozícii elektrický prúd. Žalobca 1/ bez akéhokoľvek zaváhania a zbytočných vyjadrení vykonal bezodkladne nápravu, aby žalovaná 1/ ako veterinárna lekárka mohla úspešne dokončiť daný zákrok. V krátkom čase po tejto udalosti mala žalobkyňa 2/ záujem o vykonanie veterinárnej kontroly psa s menom Rony, a to v prevádzke žalovanej 1/, ktorá jej však arogantne odvrkla „ako si to predstavujete, že si sem len tak prídete a myslíte si, že hneď sa Vám budem venovať, ja robím na objednávky“. Z tejto krátkej skúsenosti si už toho času žalobca 1/ a žalobkyňa 2/ vytvorili predstavu o žalovanej 1/. Bez ich súhlasu umiestnila na plot medzi susednými nehnuteľnosťami drevenú zástenu, a to bez akéhokoľvek súhlasu výlučných vlastníkov tohto plota, čo následne bolo zo strany privolanej hliadky Mestskej polície v Senci vyhodnotené ako neoprávnené konanie, a teda žalovaná 1/ bola nútená túto drevenú zástenu odstrániť. Napriek tomu, že žalovaná 1/ popísala ich neadekvátne, šikanózne, nebezpečné a nepríjemné správanie, rozhodla sa zotrvať na danom mieste a podať si žiadosť o stavebné povolenie na výstavbu „záhradného domčeka“ v roku 2015. Ako účastníci stavebného konania nepodali žiadnu námietku, ktorá by mohla akýmkoľvek spôsobom šikanovať alebo obmedzovať žalovanú 1/ vo svojom stavebnom zámere. Počas ich neprítomnosti žalovaná 1/ postavila prístrešok pre autá, ktorý presahuje maximálnu rozlohu pre drobnú stavbu, čo bolo následne potvrdené aj vykonaním stavebného dohľadu zo dňa 17.12.2020. Ďalším excesom žalovanej 1/ bolo rozšírenie prístupovej cesty k jej nehnuteľnosti, ktorá je údajne nedostatočne široká a nesprávne zhotovená, a to na úkor verejnej zelene revitalizovanej na vlastné náklady žalobcu 1/ a žalobkyne 2/. Následne odstránili aj brečtan, prerastajúci na pozemok žalovanej 1/. Mali tak za to, že za hlavný subjekt, ktorý sa významnou mierou podieľal a naďalej podieľa na narušení občianskeho spolunažívania je práve žalovaná 1/, ktorá však svoje údajné, nepreukázané a nepríjemné skúsenosti a poznatky o agresívnych, šikanujúcich a nebezpečných susedoch, t.j. žalobcov prenáša zároveň na žalovaného 2/ ako jej syna a žalovaného 3/ ako jej životného partnera, ktorí ju v tom patričným spôsobom podporujú, avšak neodôvodnene. Uprámili pozornosť na

podanie žalovanej 1/ zo dňa 11.05.2021, kde v trestnom oznámení uvádza nasledovné: „Oznamovateľka podáva trestné oznámenie na F. F. B. a na uvedené osoby (rodičov pána B.) a zároveň navrhuje, aby sa orgány činné v trestnom konaní sa taktiež zaoberali aj konaním, resp. nekonaním rodičov Podozrivého“. V tomto dôkaze je jasne a zreteľne preukázané, že žalovaná 1/ podáva trestné oznámenie nielen na žalobcu 4/, ale zároveň aj na žalobcu 1/ a žalobkyňu 2/. Zároveň súd prvej inštancie pri hodnotení daného trestného konania v celom rozsahu odignoroval skutočnosti, ktoré uviedla prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava III v prospech žalobcu 4/, ale iba stroho a vágne uvádza v Uznesení (bod 35.), že táto vec bola napokon riešená ako priestupok. Je neprípustné, aby súd prvej inštancie bez vedomosti o konečnom výsledku priestupkového konania považoval žalobcu 4/ za vinného zo spáchania priestupku, nakoľko z rozhodnutia Okresného úradu Senec zo dňa 18.10.2021, sp. zn. OU-SC-OVVS/2021-015235, a to konkrétne výrokovvej časti vyplýva, že správny orgán danú vec odkladá nakoľko došlé oznámenie neodôvodňuje začatie konania o priestupku alebo postúpenie veci, a teda je odôvodnene sa domnievať, že súd prvej inštancie nerešpektuje v celom rozsahu zásadu prezumpcie neviny žalobcu 4/, a to nie iba v tomto ojedinelom prípade. To znamená, že je v celom rozsahu spochybnené konštatovanie súdu prvej inštancie, že žiadne dôkazy nepreukazovali akékoľvek konanie žalovaných voči žalobcom 1/-2/, 3/-5/. Súd prvej inštancie ďalej konštatuje v Uznesení (bod 35.), že „všetky podania, ktoré iniciovala žalovaná 1/ sú iba realizáciou jej základných práv na ochranu jej práv a oprávnených záujmov“, a taktiež uvádza nasledovné posúdenie: „fakt, že konanie Žalobcu v 4. rade nebolo posúdené ako dostatočne preukázané, alebo nebol spáchaný trestný čin, ešte ale neznamená, že Žalovaná v 1. rade klamala, alebo Žalobcu v 4. rade iba šikanuje podávaním rôznych oznámení.“ Žalovaná 1/ ani v trestnom konaní, ani v súdnom konaní nepredložila žiadne podanie, ktorého navrhovateľ alebo oznamovateľ bol žalobca 4/, a teda je opätovne spochybnená hodnovernosť jej písomného alebo ústneho prejavu. Považovali za nedovolené a neodôvodnené, aby súd prvej inštancie vykonával dokazovanie spôsobom, že tvrdenia orgánov činných v trestnom konaní, ktoré sú v neprospech žalobcu 4/ v celosti prevzal a uvádzal v odôvodnení vydaného Uznesenia, avšak skutočnosti, ktoré preukazujú, že žalovaná 1/ nepreukázala obavu o svoj život už ignoruje v celom rozsahu. V uznesení Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 20.09.2021, sp.zn. 4 Pn 238/21/1103 bolo konštatované zo strany orgánu činného v trestnom konaní nasledovné: „Aj vzhľadom na vyššie uvedené mi teda nie je zrejmé, že z čoho oznamovateľka (Žalovaná v 1. rade) vyvodzuje vážnu obavu o svoj život a život svojich rodinných príslušníkov, keď práve naopak, vo vyššie spomínanej priestupkovej veci bol obvineným z priestupku jej priateľ (žalovaný 3/), ktorý sa k napadnutiu F. F. B. (Žalobcu 4/) priznal, pričom z priloženej fotografie vyhotovenej z kamerového záznamu tohto incidentu zo dňa 20.03.2021 je zrejmé, že menovaná (žalovaná 1/) stojí v blízkosti podozrivého ani nie na vzdialenosť menšiu ako 2 metre“. Je nepochybne preukázané, že právne posúdenie orgánov činných v trestnom konaní je výlučne citované iba v prípade, ak je nutné uviesť niečo v neprospech najmä žalobcu 4/, ale naproti tomu v napadnutom Uznesení nie je žiadna zmienka o tejto údajnej obave žalovaných. Následne súd prvej inštancie v Uznesení (bod 6.) vyberá z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Bratislava III zo dňa 24.04.2023, sp. zn. 64C/28/2023 výlučne skutočnosti, ktoré majú opätovne navodiť dojem, že žalobca 4/ napadol žalovaného 2/ agresívnym trúbením dňa 29.03.2023. Ak je trúbenie motorovým vozidlom na iného účastníka cestnej premávky (žalovaného 2/), ktorý vedome blokuje výjazd iného účastníka cestnej premávky (žalobcu 4/) napadnutím, tak potom musí byť taktiež obmedzovanie výjazdu motorového vozidla žalobcu 4/ motorovým vozidlom žalovaného 2/ napadnutím. Avšak v tomto prípade je potrebné opätovne vyvrátiť tvrdenie žalovaných, že žalovaný 2/ nemal údajne kde zaparkovať, nakoľko na prístupovej ceste sa nachádzala motorka. Žalovaná 1/ si podala žiadosť o rozšírenie prístupovej cesty, nakoľko jej šírka a smer ju údajne obmedzoval i vo výjazde a výjazde k jej nehnuteľnosti, a teda po vykonaní rozšírenia tejto prístupovej cesty, kde bez akýchkoľvek problémov dokážu zaparkovať dve motorové vozidlá vedľa seba, je absolútne neúnosné a nehodnoverné tvrdenie žalovaného 2/, že nemal kde zaparkovať a preto sa rozhodol blokovat' výjazd motorového vozidla žalobcu 4/. Motorka stála v tomto prípade na kraji prístupovej cesty k nehnuteľnosti žalovanej 1/, a teda žalovaný 2/ mal možnosť zaparkovať vedľa tam stojacej motorky, avšak zvolil si pre neho „provokatívnejšie“ riešenie, a namiesto toho, aby zaparkoval buď pred nehnuteľnosťou žalovanej 1/ na parkovisku, alebo okamžite uvoľnil výjazd motorového vozidla žalobcu 2/, tak sa radšej rozhodol provokovať žalobcu 4/ a žalobkyňu 5/ sediacich vo vozidle a nad rámec všetkého prípustného ešte ironicky zapol smerovku, že vykonáva parkovanie ale „bohužiaľ nemá na to vhodný priestor“. Žalobca 4/ na žalovaného 2/ iba zatrúbil, ale samozrejme podľa posúdenia žalovaných išlo o agresívne trúbenie, nakoľko je nutné pri každej príležitosti uvádzať slovné spojenie „napadol“ a „agresívne trúbenie, agresívne psy alebo agresívny sused“. Pri incidente, ktorý sa odohral následne dňa 03.04.2023, ktorého svedkom boli žalobca 4/, žalobkyňa 5/ a žalovaný 2/, považujú za zarážajúce, že práve žalovaná 1/, ktorá nebola svedkom tejto udalosti okamžite podala doplnenie trestného oznámenia

zo dňa 06.04.2022 kde uviedla, že žalobca 4/ „práve prichádzajúci F. B. na svojom vozidle pridal a prudko pribrzdil pri mojom synovi“. Žalovaná 1/, ktorá bola priamou účastníčkou fyzického napadnutia žalobcu 4/ zo strany žalovaného 3/, pred správnym orgánom vypovedala nepravdivo, kde uviedla, že nevidela ako žalovaný 3/ fyzicky napadol žalobcu 4/, hoci stála podľa predloženej fotografie v tesnej blízkosti týchto osôb, tak v prípade, kde ani nebola prítomná tak popisuje konanie žalobcu 4/ minimálne ako „pokus o usmrtenie žalovaného 2/“ ale podľa názoru súdu prvej inštancie nie je žiadne tvrdenie uvedené žalovanou 1/ možné vyhodnotiť ako klamlivé, nepravdivé a zavádzajúce, a to ani v prípade, ak vedome klame pred správnym orgánom (Okresný úrad Senec) alebo orgánom činným v trestnom konaní (Obvodné oddelenie PZ v Senci). Žalobca 4/ sa podrobne vyjadril k danému incidentu, kedy v rovnaký čas prechádzal cez chodník žalovaný 2/ a na príjazdovú cestu vchádzali žalobca 4/ a žalobkyňa 5/ takým istým spôsobom, ako vykonávajú tento triviálny úkon denne po návrate z práce. V tomto prípade však žalobcovia zastávajú názor, že by mali s najväčšou pravdepodobnosťou zväžiť uvádzanie pravdivých a hodnoverných tvrdení „po vzore“ žalovanej 1/, ktorej postačuje uviesť pred orgánmi činnými v trestnom konaní. Vo vzťahu k poslednému odseku v Uznesení (bod 6.) uviedli, že nebezpečného prenasledovania vo forme „stalking by proxy“ sa môže dopúšťať nanajvýš samotná žalovaná 1/, ktorá ako večný sťažovateľ v písomnom podaní určenému pre Mesto Senec zo dňa 04.05.2022, okrem iného žiada, aby jej boli predložené platby zo strany žalobcu 1/ a žalobkyňa 2/, a to z dôvodu, že si dovoľili revitalizovať verejnú zeleň na svoje vlastné náklady, o ktorú sa následne pravidelne starajú, avšak aj samotné kosenie tohto trávniku je podľa názoru žalovanej 1/ v rozpore s VZN Mesta Senec, avšak potom by mala samotná žalovaná 1/ namietat, že z akého dôvodu uverejnilo samotné Mesto Senec poďakovanie obyvateľom, ktorí sa podľa jej presvedčenia „nezákonne“ starajú o verejnú zeleň. Z nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 15.10.2019, sp. zn. I. ÚS 277/2019, ktorý sa vyjadroval k tejto problematike vyplýva, že: „Zákonná úprava nevylučuje, aby k nebezpečnému prenasledovaniu nemohlo dochádzať aj nepriamo prostredníctvom tretích osôb (tzv. stalking by proxy). Domnievajú sa, že daného protiprávneho konania sa môže dopúšťať práve žalovaná 1/, ktorá vo svojich podaniach uvádza tvrdenia a skutočnosti, ktoré sú absolútne irelevantné pre príslušný správny orgán. Týmito vyjadreniami najmä ale nielen žalovaná 1/ preukázateľným spôsobom dehonestuje, šikanuje a neprimerane a neodôvodnene stavia žalobcov do pozície občanov konajúcich pri akejkoľvek činnosti výlučne v rozpore s platnou legislatívou. Súd prvej inštancie porušil princíp rovnosti na strane účastníkov konania, nakoľko ak samotná žalovaná v písomnom podaní uvedie, že „viac ako 16 rokov zhromažďuje dôkazy“, následne tvrdí „materiálu je už asi priveľa, nechcem, aby to vyznelo, že som ich vkuse fotila“ tak jednak je v celom rozsahu preukázané, že tieto predložené obrazové snímky vyhotovuje najmä žalovaná 1/, a taktiež z gramatického označenia „ich“ vyplýva, že vyhotovuje snímky viacerých osôb, čo žalobcovia v tomto konaní potvrdili predložením série fotografií. V neposlednom rade namietali, že súd prvej inštancie sa nevyšporiadal s ustanovením § 12 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Vo vzťahu ku vyhotoveniu kamerových záznamov, ktoré „nebezpečne“ prenasledujú žalovaných a klientov žalovanej 1/ predložili rozhodnutie Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky zo dňa 16.02.2022, sp. zn. 00361/2022-Os/1, proti ktorému žalovaná 1/ podala opravný prostriedok (rozklad), a tým pádom má k dispozícii aj rozhodnutie Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky zo dňa 09.05.2022, sp. zn. 00168/2022 -Op-5, kde príslušný správny orgán vo svojom odôvodnení konštatuje okrem iného, že „odstránenie kamier ako to požaduje navrhovateľka (žalovaná 1/), by vykazoval nepomer medzi závažnosťou správnych deliktov a uloženým opatrením v podobe trvalého obmedzenia spracúvania, vrátane zákazu spracúvania osobných údajov.“ a zároveň v ani jednom z týchto rozhodnutí Úradu na ochranu osobných údajov Slovenskej republiky nie je konštatované ďalšie zavádzajúce vyjadrenie žalovanej 1/, že „Žalobca v 4. rade sníma zadnou kamerou každý cm môjho dvora, sníma zadné vstupné dvere spolu s oknom starého domu, prednú terasu, vírivú vaňu, vstup do nového domu, kuchyňu, schody, hornú kúpeľňu, synovu izbu, hornú terasu a cez otvorené dvere synovej izby aj hornú obývaciu izbu — celú sedačku, aj hornú terasu a záhradu“. K vyhotoveniu kamerového záznamu inštalovanými kamerovými jednotkami sa okrem príslušného správneho orgánu vyjadrila aj prokurátorka v uznesení Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 20.09.2021, sp. zn. 4 Pn 238/21/1103. Predmetné právne posúdenie týkajúce sa kamerového systému žalobcu 1/, ktoré uviedol orgán činný v trestnom konaní bohužiaľ opätovne absentuje v napadnutom uznesení, nakoľko je to v neprospech žalovaných, avšak konštatovanie, že žalovaná 1/ sa domáha ochrany svojho súkromia a iba opätovne využíva svoje právo samozrejme v celom rozsahu nesmie chýbať vo vydanom Uznesení. Na základe uvedeného žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

4. Žalovaní vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov uviedli, že žalobcovia opomenuli v podaní uviesť, že uznesenie Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 64C/28/2023 zo dňa 24.04.2023 bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 18.10.2023 sp.zn. 2Co/41/2023 zmenené tak, že žalovanému F. F. B. bolo uložené nepribližovať sa k žalobcom (v tomto konaní žalovaným) na vzdialenosť menšiu ako 5 m s výnimkou účasti jeho osoby na súdnych konaniach a na konaniach pred orgánmi verejnej správy, na ktoré bude Mgr. Palko predvolaný. Preto návrh žalobcov považujú za reakciu na vyššie uvedené vydané neodkladné opatrenie. Pokiaľ žalobcovia poukazovali vo svojom podaní na uznesenie Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 20.09.2021, sp.zn. 4Pn 238/21/1103 a ďalšie rozhodnutia orgánov štátnej správy v roku 2021, upriamili pozornosť na nové konanie vedené pod sp.zn. 4Pn/315/22/1103 a vo veci vydané uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 16.09.2022 a 27.12.2022. Uznesenie Krajského súdu Bratislava sp.zn. 2Co/41/2023 zo dňa 18.10.2023 ako i uznesenia Okresnej prokuratúry Bratislava III zo dňa 16.09.2022 a zo dňa 27.12.2022 dostatočne preukazujú, ktorá strana sa dopúšťa neprimeraných zásahov do práv žalovaných. Tvrdenie žalobcov na adresu žalovaného 2/ považujú za poľutovaniahodné, nakoľko sa jedná o študenta strednej školy, ktorý je správaním sa zo strany žalobcov poškodený. Kvalita ich života je v dôsledku správania sa žalobcu 4/ obmedzená a znížená. Na ulicu sa snažia vychádzať len v nevyhnutných prípadoch. Žalovaný 3/, životný partner žalovanej 1/, sa zo Senca odsťahoval a vôbec tam nechodí. Žalovaná 1/ obmedzila svoju podnikateľskú a zárobkovú činnosť na 3,5 dňa v týždni, nakoľko žalobca 4/ napáda jej klientov a vytvára dusnú atmosféru. Pričom sa jedná o jej jediný zdroj príjmu a sama stará o svojho syna. Žalovaný 2/ sa prevažne zdržiava u starej mamy. Situácie je tak neúnosnou, preto sa domáhali ochrany svojich práv. Na strane žalobcov 1/ až 3/ absentuje aj aktívna legitímácia v konaní. Na základe uvedeného žiadali, aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov konania.

5. Odvolací súd pristúpil k odvolaciemu prieskumu napadnutého uznesenia, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

6. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p., pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

7. Podľa § 325 ods. 1, 2 písm. CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby

- a) poskytla aspoň časť pracovnej odmeny, ak ide o trvanie pracovného pomeru a navrhovateľ zo závažných dôvodov nepracuje,
- b) zložila peňažnú sumu alebo vec do úschovy na súde,
- c) nenakladala s určitými vecami alebo právami,
- d) niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala,
- e) nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia,
- f) nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje,
- g) písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená,
- h) sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

8. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez vylsuchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

9. Podľa § 329 ods.2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

10. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že možnosť nariadenia neodkladného opatrenia je stanovená v prípade, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre aplikáciu tohto inštitútu sa však vždy vyžaduje naliehavosť neodkladnej úpravy,

ktorá musí byť osvedčená. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd musí skúmať naplnenie formálnych a vecných predpokladov uvedených v ustanovení § 324 a nasl. CSP. Na to, aby navrhovateľom navrhované neodkladné opatrenie bolo úspešné, vyžaduje si to preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi účastníkmi konania (stranami sporu), ohľadne ktorého majú byť upravené ich pomery (tzv. osvedčenie nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy. Reálne vyhodnotenie potreby neodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá však musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Samotný nárok teda nemusí byť preukázaný nepochybne. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je súčasne osvedčenie, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo niektorého z účastníkov (strán sporu) ohrozené. V každom prípade je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako aj osvedčenie existencie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

11. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo je skutkový a právny stav veci, v ktorej sa má rozhodovať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Skutkový a právny stav veci sa posudzuje podľa náležitostí návrhu vyžadovaných v § 326 CSP. Súd sa v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a z použiteľného, spravidla hmotného práva, čo súvisí aj s tým, že účastníci nemusia byť vypočutí a súd nie je povinný vykonávať žiadne iné dokazovanie. Význam toho, že pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, je podstatný v prípade odvolania proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd za základ svojho rozhodnutia vezme len skutkový stav a právne posúdenie, ktoré tu bolo v čase rozhodovania súdu prvej inštancie a nemôže prihliadnúť na zmeny právneho stavu veci.

12. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobcovia 1/ až 5/ domáhali proti žalovaným 1/-3/ uloženia zákazu približovania sa k žalobcom na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, zdržania sa konania, ktorým je vyhotovovanie obrazovej a zvukovo-obrazovej dokumentácie zachytávajúcej prejavu osobnej povahy a súkromného a rodinného života žalobcovi 1/ až 5/, zdržanie sa konania, ktorým je uvádzanie nepravdivých, znevažujúcich, nepreukázaných skutočností a tvrdení a to v ústnych aj písomných podaniach o žalobcoch 1/ až 5/.

13. Pokiaľ sa žalobcovia domáhali uloženia zákazu žalovaným približovať sa k žalobcom na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov, je potrebné uviesť, že z hľadiska obsahu sa jedná o neodkladné opatrenie podľa ust. § 325 ods. 2 písm. h) CSP, ktoré slúži ochrane jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie alebo zastráňovanie. Zákaz alebo obmedzenie priblíženia sa na určitú vzdialenosť ako menej závažný zásah do osobných slobôd povinného sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita žalobcu mohla byť ohrozená. Súd musí mať pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia na zreteli, že neodkladné opatrenie je opatrením výnimočnej povahy, a preto by malo povinného účastníka obmedzovať v prípade jeho nariadenia len v nevyhnutnej miere, pretože iný postup by mohol znamenať prekročenie ústavnosti postupu súdu v konaní o neodkladnom opatrení.

14. Neodkladné opatrenie podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP je účinným prostriedkom preventívneho riešenia problematiky násillia a patrí medzi priame nástroje, ktoré umožňujú rýchlu právnu úpravu situácie, ktorá smeruje k ochrane osôb, ktoré sa ocitnú v pozícii ohrozenia ich duševnej či telesnej integrity. Právo nebyť vystavený bezprostrednej hrozbe ohrozenia duševnej či telesnej integrity osoby je základným ľudským právom. Právo každej osoby na ochranu pred akoukoľvek formou násillia vyplýva z Ústavy Slovenskej republiky, ale aj z medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, medzi ktoré patrí najmä Všeobecná deklarácia ľudských práv, Medzinárodný pakt o občianskych a politických právach, Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd, Deklarácia OSN o odstránení násillia páchaného na ženách a iné. Za násillie je pritom potrebné považovať akýkoľvek útok vedený voči fyzickej osobe alebo aj psychickej integrite človeka, ktoré spôsobujú tejto osobe ujmu.

15. Dôvodné podozrenie z násillia resp. trestné stíhanie nie je zákonnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP. Zákonnou podmienkou pre uloženie

neodkladného opatrenia, aby sa strana na určenú vzdialenosť nepribližovala je hrozba, že konaním tejto strany môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby, pričom sa nevyžaduje, aby k narušeniu telesnej alebo duševnej integrity už reálne došlo. Dôvodné podozrenie z možnosti ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

16. Žalobcovia dôvodnosť návrhu na nariadenia neodkladného opatrenia v tejto časti odôvodňovali tým, že s poukazom na rozhodnutie Okresného úradu Senec zo dňa 25.06.2021, č.spisu:OU-SC-OVVS-2021/006009-011, ktorým bol žalovaný 3/ uznaný vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu tým, že dňa 20.03.2021 po tom, ako fotografoval bez súhlasu oznamovateľa F. F. B. (žalobca 4/) následne došlo medzi nimi k výmene názorov, vystúpil z vozidla a chytil ho za golier, pričom ním potriasol. Vo vzťahu k uvedenému listinnému dôkazu súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia správne uviedol, že tento „incident“ sa stal cca pred dvoma rokmi, vo vzťahu k čomu absentuje naplnenie podmienky potreby neodkladnej úpravy pomer a žalobcovia v návrhu nepreukázali, že obdobné konanie zo strany žalovaného 3/ príp. ostatných žalovaných pokračovalo príp. sa stupňovalo. Pokiaľ odvolatelia v podanom odvolaní namietali, že súd prvej inštancie „bagatelizoval správanie sa žalovaného 3/ dňa 20.03.2021“, s uvedenou námietkou nemožno súhlasiť. Súd prvej inštancie vyhodnocujúc uvedené dôkazy v odôvodnení konštatoval: „Súd tu uvádza, že jediným dôkazom, ktorý preukazuje konanie žalovaných, kedy malo dôjsť k fyzickému kontaktu, je incident, ktorý sa odohral 20.03.2021 a kedy mal žalovaný 3/ bez súhlasu žalobcu 4/ vyhotovovať fotografiu žalobcu 4/ a následne po výmene názorov, žalovaný 3/ chytil žalobcu 4/ za golier, nakoľko mu mal žalobca 4/ vulgárne nadávať. Vec bola uzavretá ako priestupok so sankciou uloženia pokuty žalovanému 3/. Žiadne iné konania akokoľvek fyzicky ohrozujúce žalobcu 4/ a už vôbec nie žalobcov 1/-2/ a 3/a 5/ zo strany žalovaných preukázané nebolo a i tento jeden incident sa stal už dva roky dozadu.“ Pokiaľ žalobcovia obavu o svoj život, majetok a zdravie odvodzovali od príspevku používateľa s menom „Dody Rodny“ zo dňa 14.12.2022, z predloženého listinného dôkazu nemožno verifikovať kto je jeho autorom, komu bol určený a jeho obsah ani nenavodzuje ohrozenie integrity žalobcov. V rovine neosvedčenia sú i všeobecné tvrdenia žalobcov, že účelové, klamlivé a zavádzajúce vyjadrenia žalovaných môžu vyvolať napadnutia žalobcov zo strany „klientov“ žalovanej 1/.

17. Ďalej žalobcovia žiadali, aby súd uložil žalovaným povinnosť zdržať sa konania, ktorým je vyhotovovanie obrazovej a zvukovo-obrazovej dokumentácie zachytávajúcej prejavy osobnej povahy a súkromného a rodinného života žalobcovi 1/ až 5/. Návrh v tejto časti žalobcovia odôvodnili tým, že okrem účelovej fotografie (pripojenej k trestnému oznámeniu zo dňa 11.05.2021) žalovaní vyhotovujú neoprávnene, bezdôvodne, neprimerane a nezákonne množstvo obrazovej a zvukovo-obrazovej dokumentácie. K vyhotovovaniu takýchto záznam má dochádzať buď z interiéru nehnuteľnosti žalovanej 1/, motorového vozidla žalovaného 3/, na pozemku žalobcu 1/ a žalobkyne 2/ ako aj na verejnom priestranstve bez súhlasu žalobcov. Súd prvej inštancie správne v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že z kópii fotografií predložených žalobcami nemožno verifikovať kto ich vyhotovil, kedy boli vyhotovené ani kto je nich zachytený. Pokiaľ odvolatelia namietali, že súd prvej inštancie „odignoroval tvrdenie žalovanej 1/, že dôkazy zhromažďuje viac ako 16 rokov“, nie je zrejým, aké vyjadrenie majú žalobcovia na mysli, keďže navrhovateľom neodkladného opatrenia sú žalobcovia a o návrhu súd rozhodoval bez vyjadrenia žalovaných. Ak touto námietkou žalobcovia poukazovali na uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 24.04.2023, č.k. 64C/28/2023-37, ktorým súd návrh žalobcov (v tomto konaní žalovaných) zamietol, je potrebné uviesť, že povinnosť osvedčenia tvrdených skutočností bola na strane žalobcov, preto púhy odkaz na podanie žalovanej 1/ v inom konaní neosvedčuje porušovanie osobnostných práv žalobcov žalovanými. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní uvádzali, že nebezpečného prenasledovania vo forme „stalking by proxy“ sa dopúšťa žalovaná 1/ tým, že ako večný sťažovateľ žiadala o predloženie platieb zo strany žalobcov 1/ a 2/ za revitalizáciu verejnej zelene na vlastné náklady, nie je zrejým, ako môže žiadosť žalovanej 1/ o poskytnutie informácie na orgáne štátnej správy negatívne ovplyvniť žalobcov.

18. Odvolatelia zároveň namietali, že súd prvej inštancie pri vyhodnocovaní listinných dôkazov – fotografií opomenul na vec aplikovať ust. § 12 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žalobcovia predložili a/ Fotografiu zachytávajúcu „útok“ s popisom „útoku“ v podaní právnej zástupkyne, b) Fotografiu vyhotovenú žalovanou 1/ z okna jej nehnuteľnosti a následne na verejnom priestranstve bez súhlasu dotknutých osôb, c/ Fotografiu vyhotovenú žalovanou 1/ z okna jej nehnuteľnosti a následne na verejnom

priestranstve bez súhlasu dotknutých osôb, všetko bez uvedenia presného popisu fotografií (uvedenie dátumu, presné označenie osôb). Bližšiu špecifikáciu uvedených Fotografií predložili žalobcovia až k podanému odvolaniu. Súd prvej inštancie tak posudzujúc, či žalobcovia osvedčili tvrdenia uvedené v návrhu vychádzal len z listinných podkladov predložených žalobcami v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a zo skutkových tvrdení uvádzaných v návrhu. Nie je povinnosťou súdu dotvárať a dopĺňať skutkový stav odôvodňujúci nariadenie neodkladného opatrenia, čím by došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti a rovnosti strán sporu. Je to navrhovateľ, ktorý musí uviesť také skutkové okolnosti a podložiť ich takými listinami alebo inými dôkazmi, ktoré umožnia prijať súdu záver o dôvodnosti osvedčenia nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana ako aj o potrebe neodkladnej úpravy pomerov strán sporu. Žalobcovia tak nepostupovali, preto nebolo úlohou súdu prvej inštancie pri vydávaní neodkladného opatrenia domýšľať si, predpokladať a za žalobcov dopĺňať (len v rovine dohady a predpokladu) skutkový stav.

19. Ďalej žalobcovia žiadali uložiť žalovaným povinnosť zdržať sa konania, ktorým je uvádzanie nepravdivých, znevažujúcich, nepreukázaných skutočností a tvrdení, a to v ústnych aj písomných podaniach o žalobcoch 1/ až 5/. Podanie trestného oznámenia ani podanie odvolania proti rozhodnutiu Úradu na ochranu osobných údajov SR, nie je konaním v rozpore so zákonom. Trestné oznámenie môže podať každý, kto sa hodnoverným spôsobom dozvedel o spáchaní trestného činu. Môže to byť očitý svedok trestného činu alebo osoba, ktorá sa o skutku dozvedela, aj keď nebola prítomná na mieste činu. Podnet na začatie trestného stíhania môže podať aj skupina osôb, občianske združenie alebo iná právnická osoba. Polícia je povinná prešetriť aj anonymný podnet, ak z neho vyplýva, že došlo k spáchaniu trestného činu. Účelom konania o ochrane osobných údajov (ďalej len „konanie“) je zistiť, či došlo k porušeniu práv fyzických osôb pri spracúvaní ich osobných údajov alebo došlo k porušeniu tohto zákona alebo osobitného predpisu v oblasti ochrany osobných údajov, a v prípade zistenia nedostatkov, ak je to dôvodné a účelné, uložiť opatrenia na nápravu, prípadne pokutu za porušenie tohto zákona alebo osobitného predpisu pre oblasť ochrany osobných údajov. Preto postup žalovanej 1/, ktorá zákonným spôsobom chránila svoje oprávnené záujmy, nemožno považovať za zásah do práv žalobcov. Zároveň zo žalobcami predložených listinných dôkazov vyplýva, že namietané podania boli vypracúvané žalovanou 1/, čo nemožno bez ďalšieho rozširovať aj na uloženie rovnakého zákazu aj voči žalovanému 2/ a žalovanému 3/.

20. Z doposiaľ vykonaného dokazovania, dokladov založených v spise vyplýva len to, že medzi stranami sú narušené vzťahy a nevyriešené susedské spory, avšak v konaní nebolo preukázané psychické ani fyzické násilie požadovanej intenzity pre nariadenie neodkladného opatrenia. Nebezpečenstvo ohrozenia duševnej a telesnej integrity žalobcov nebolo za daných okolností relevantným spôsobom dostatočne osvedčené. Rovnako nebolo osvedčené ani naplnenie zákonných podmienok na uloženie zákazu žalovaným zdržania sa konania, ktorým je vyhotovovanie obrazovej a zvukovo-obrazovej dokumentácie zachytávajúcej prejavy osobnej povahy a súkromného a rodinného života žalobcovi 1/ až 5/ ani osvedčenie zákonných predpokladov na nariadenie zákazu žalovaným zdržať sa konania, ktorým je uvádzanie nepravdivých, znevažujúcich, nepreukázaných skutočností a tvrdení a to v ústnych aj písomných podaniach o žalobcoch.

21. Vo veci nie je možné stotožniť sa ani s argumentáciou žalobcov poukazujúcou na svojvoľnosť a arbitrárnosť napadnutého rozhodnutia. Súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, respektíve ústavne nekonformné, pretože pri výklade a aplikácii zákonných predpisov sa prvoinštančný súd neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces.

22. Vo vzťahu k ostatným námietkam odvolateľov odvolací súd uvádza, že podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09

a podobne). Preto na zostávajúcu odvoláciu argumentáciu odvolateľov odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

23. Na základe uvedeného odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP. Vzhľadom k výsledku tohto odvolacieho konania bolo zrejmé, že úspešnou stranou odvolacieho konania boli žalovaní, preto odvolací súd priznal žalovaným voči žalobcom nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške nároku rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP, po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).